

Kerstin Strandberg tar humorn på allvar

Publicerad 06 feb 2015 08:11

Sven Olov Karlsson läser "Ett par från stjärnfallsvägen" - en gammelmödigt skrattretande roman av Kerstin Strandberg.

Om man på allvar skriver roligt, brukar jag tycka att närapå halva jobbet är gjort. Ändå är humor något som många svenska författare saknar eller noga tvättar bort. För se, minsta skoj tros förringa verket. Ni förstår mig om ni gör som **Johan Croneman** beskriver det i en DN-krönika (20/1): se först korrekt humorfria svenska dramat "Blå ögon" och avnjut direkt därpå komiken i lika politiska och verklighetsbaserade engelska "From there to here".

Men **Kerstin Strandberg** är lyckligt ovetande om dessa bud, hon använder hela humorpaletten. Femtioplussarna Virginia och David ska till sist besöka släkten i Amerika. Den visar sig stenrik och genomgirig: som om **Mel Brooks** och **Astrid Lindgren** skulle ha slagit sina kloka huvuden ihop.

Paret blir gisslan hos onkel Hjalmar, dollarmiljonären som låtsats halta för att slippa betala parkering, och hans polioskadade barn som i medelåldern opererat om sig till man, Kim, som stoltserar med rikedomarna men beordrar gästerna att betala maten från dag ett.

Prosan är fri och intensiv, till priset av att jag inte hänger med i alla turer. Å andra sidan trivs jag. Hennes naturlyriska hand och förmåga att skildra allt från rörande ängslan till planlös fräckhet närmar sig **Tove Janssons** nivå.

Virginia och David är försynta - ett ord, som det påpekas, nog snart stryks ur ordboken. Och gammalmodigt ärliga, de inlämnar minsta hittegoods, två "nästan tomhänta personer som inte så gärna befattade sig med pengar", en sort som vi nog är fler av än vi vågar erkänna. I stället för kosing har de varandra, tid att tänka tankar eller attackeras av dem. De gympar i en sliten lokal varigenom berättarjaget följer dem från sin plats i tantbastun.

Men smärta, sorg, skam, sinnessjukdom och död då, frågar sig vän av ordning inom svensk fiktion? Var inte oroliga, allt det obligatoriska finns också här.

Av Sven Olov Karlsson
kulturen@expressen.se